

[Chr. Christensen.]

stedet for det tidligere forslag med 15 elever.

I § 4 har ministeren foreslået et nyt stk. 4 om, at der for elever, der på grund af midlertidig sygdom ikke kan følge skolens almindelige undervisning, kan fastsættes undervisning efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren. Dette forslag synes vi er godt, og det vil vi gerne være med til at indarbejde i de 5 partiers forslag.

Jeg vil gerne sige, at årsagen til, at vi ikke kan tilslutte os den frie adgang til gymnasiet som foreslået af undervisningsministeren, er denne, at den frie adgang efter vor opfattelse vil betyde, at gymnasiet bliver nødt til at indrette sin undervisning efter de elever, der kommer der, og så er der for os at se kun to muligheder, såfremt det nuværende faglige niveau skal fastholdes. Den ene mulighed er den, at gymnasiet i løbet af kort tid må skubbe de elever, der viser sig ikke at kunne klare kravene, fra sig, og det er ikke få elever, det drejer sig om. Vi ved, at der i de sidste år har været afvist ca. 1.000 elever om året som ikke-egnede. Af dem, der opgav at søge optagelse, fordi de tvivlede på, at kravene kunne honoreres, vil nok en del føle sig tilskyndet til at søge optagelse, såfremt den frie adgang gennemføres. Det vil altså formentlig blive et ret stort tal, der ikke kan klare kravene, og så må de forlade gymnasiet i løbet af ganske få måneder. Det kan gymnasierne ikke holde til.

Så er der kun én mulighed tilbage, nemlig denne, at gymnasiet for at bevare eleverne sænker niveauet så langt ned, at alle elever kan klare kravene. En sådan niveausænkning bliver efter vor opfattelse katastrofal for gymnasiets fremtid, fordi den ødelægger baggrunden for elevernes senere videreuddannelse.

Må jeg endelig nævne til slut, at det er meget væsentligt, at vi får de nødvendige dispensationsbestemmelser igennem, sådan at de, der af en eller anden grund er kommet uden for den normale rytme, også får en mulighed. Her tænker jeg ikke mindst på de elever, som måske har valgt et andet niveau i starten i 8. klasse. Gymnasieuddannelsen er et vigtigt led i vort undervisningssystem. Derfor må sagen afkræve den største alvor i behandlingen. Vi ønsker ikke gymnasieuddannelsen svækket, men fastholdt i sit niveau.

Nu må undervisningsudvalget ikke mindst i lyset af de afstemninger, vi havde før sommer-

ferien, alvorligt gå i gang med at gennemarbejde de tre forslag, der nu vil komme til at foreligge.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg finder heller ingen grund til at gentage meget af den debat, vi havde i foråret. Jeg finder heller ikke grund til, sådan som åbenbart undervisningsministeren og den socialdemokratiske ordfører gør det, nogen undren over, at det er gået, som det er gået med denne sag. Allerede dengang folkeskoleforliget blev vedtaget, advarede vi. Først og fremmest advarede vi socialdemokratiet og socialistisk folkeparti mod at gå ind i dette forlig, idet vi henviste til, at det, som man hævdede var den store fordel i den nye folkeskolelov, nemlig at man kom niveaudelingen til livs, i virkeligheden ville blive gennemført ganske konsekvent, og at vi stadig væk ville have sorterings- og delingsskolen. Og det er jo det, som er tilfældet.

Det var et af hr. Maigaards foretrukne argumenter dengang, at det netop var den frie adgang til gymnasiet, der herved blev sikret som et af de store goder. Der var ingen af forligspartierne, der på daværende tidspunkt fandt sig foranlediget til at protestere imod denne udlægning. Fru Tove Nielsen har senere sagt, at hun heller ikke har sagt, at hun var tilhænger af den frie adgang, og det er sikkert rigtigt. Hun valgte at skjule kortene dengang, og så kom trumferne først ud af ærmerne senere, hvor man igennem gennemførelsen, hvis det forslag, som de 5 partier nu lægger frem, gennemføres, nu ikke blot vil opretholde det, man havde før, men hvor man, som det også er sagt her i debatten, ganske åbenbart strammer betingelserne for optagelse i gymnasiet.

Det har som sagt ikke undret os, at det er gået på den måde. Det sker da også nu med de mest luftige argumenter. Det, som de 5 partier med flid henviser til, er frygten for en sænkning af niveauet i gymnasiet. Jeg regner med, at man kan stole på de prognoser, som er udarbejdet i undervisningsministeriet, om, hvad det vil betyde af tilgang, hvis man åbner op til gymnasiet, og det skulle dreje sig om omkring ved 1.000 det første år og en lidt mindre tilvækst senere hen.

Det er i størrelsesordenen omkring 5 pct. Når man tager i betragtning, at der i 1960 var 5 pct. af en ungdomsårgang, der gik i gymnasiet, mens vi nu har over 25 pct., og at vi har